

השבח לה' לבדו, ותפילות ושלוש על מי שאחריו אין נביא ומשפחתו וחבריו, באשר להלן

מכיוון שההרצאות המדעיות הן בין האמצעים הטובים ביותר להבהרת העובדות, להדגשת היתרונות של הדבר עליו מרצה, ולהרחיב את הדיון בפירוט מסוים, חשבתי שנושא ההרצאה שלי הערב יהיה: חוק האסלאמי, סגולותיו, וההכרח של בני האדם לכך,

אדרבה, בחרתי בנושא זה בגלל חשיבותו הרבה, כידוע. המחקר במשפט האסלאמי ומה שקשור לסגולותיו, לאינטרסים שלו, לדאגה למשרתים ומה שקשור בהכרח הוא עניין גדול, והצורך בו גדול, והבנתו וטיפולו הוא עניין גדול. אחד הדברים הכי חשובים. לפיכך, מתברר לחבריי השומעים כי להרצאה זו שני חלקים:

אחד מהם: ההלכה האיסלמית וסגולותיו

והשני: כורחם של בני אדם לזה

ואדבר ברוך השם על שני החלקים

לגבי החלק הראשון: שקשור להלכה האיסלמית וסגולותיו: ידוע למוסלמים ולכל מי שבקיא במעט את המציאות בזמנים עברו שאלוהים הכל יכול שלח את כל השליחים, ברכות ושלוש. עליהם, עם דת האסלאם, מהראשון שבהם נח ועד האחרון שבהם, מוחמד, יהי ברכה ושלוש עליהם, אבל אדרבא אבינו אדם השלוש עליו היה על האסלאם ועל המאות שלאחריו. עד שהתרחש הפוליתאיזם באנשי נח. כולם היו על האסלאם, כפי שאמר אבן עבאס, שיהיה אלוהים מרוצה משניהם. ואז התרחש פוליתאיזם בקרב בני נח, עם עבדיו הצדיקים, וואד, סאווא, יהות, יאוק ונסר. אז שלח אלוהים נח עליו השלוש והברכה, לעמו כאשר התרחש פוליתאיזם בקרבם, והוא היה השליח הראשון לאנשי כדור הארץ כפי שהביאו לו החדית'ים האוטנטיים. בסמכותו של שליח האלוהים, שלום וברכה. עליו

השליחים, יהי ברכה ושלוש על כולם, נשלחו על ידי אלוהים מהראשון שבהם ועד האחרון שבהם עם דת האסלאם, אמר: אכן, הדת עם אלוהים היא האסלאם אל-עמראאז הקב"ה הבהיר שהדת עמו היא האסלאם, כשם שאלוהים ואין דת אחרת איתו

אחר כך אישר זאת הקב"ה בפסוק אחר, והוא, יתפאר ויתעלה, אמר: וכל החפץ בדת אחרת מלבד האסלאם, לעולם לא יתקבל ממנו, ובעולם הבא יהיה בין המפסידים אל" -עמראן מי שבא מדרכו, ומי שבא מדרכו, לא יתקבל, ואמרהיום שיכללתי את דתם עבורך והשלמתי את חסדי עליך ואישרתי לך את האסלאם. כדתך אלמאידה אז הוא פנה אליה בברכת מוחמד והשלים את התפילה עליה בידי שליחו עליו השלוש. יש לה את האסלאם כדתה, אז זה מעיד ש דת האסלאם היא דתו של מוחמד, עליו ברכה ושלוש, וזו דתו של העם הזה, כשם שזוהי דתם של כל נביאי העבר ושליחי העבר, עליהם ברכה ושלוש

העם שהוא יזם אותם מהדת שהומלצה על ידי נח

ומה שגילינו לך אומר: הו מוחמד עליו השלוש והברכה. אלוהים, יהי רצון ויתעלה, חוקק עבור העם הזה את מה שציווה על נח להקים את עניין האסלאם, להיות ישר בו ולהתאחד עליו, ומה שגילה למוחמד עליו השלוש והברכה

אם כן, תהילה לו, שאברהם ציווה על צאצאיו לאמץ את האסלאם, וכך המליץ יעקב לבניו, והזכיר גם את נח עליו השלוש והברכה, מה שמעיד זה, כך הקב"ה אמר בסוראט יונוס בסיפורו של נוח שאמר לעמו: והייתי מצווה עליה להיות של המוסלמים.

אז הוא למד מהפסוקים האלה ומה משמעותם שהאסלאם הוא דת כל הנביאים, וזו דת כל השליחים, עליהם ברכה ושלוש, וזוהי דת ה' האמיתית. אין דת אחרת, ושאין מקבל על עצמו דת זולתה, והיא הדת שהשליחים ציוו להקים,

ומציאותה: אחדות ה', יברך אותו ה' וישן לו שלום במלכותו. את הדת שציווה אותנו להקים, וה' ציווה על השליחים ואחריהם להקים אותה, כמו שאמר העליון: שתקים את הדת ולא תתחלק בה אלשורה: יג

ביסוס הדת משמעו: לקבל אותה, לדבוק בה, להפגין אותה, לקרוא לה, ללכת אחריה, ללכת בה בעקשנות. הצד שלהם מתחזק והאויב שלהם מפחד מהם. ולהתאחד על כך במילה, במעשה ובאמונה, ולא להפלות בכך.

כך נצטוו השליחים יהי ברכה ושלום כולם להקים את הדת ולא להתחלק בה, ואין זה נסתר מבעלי ההבנה מה יש בהקמת הדת והתאחדות בה ואי-היות. נבדלים מעוצמתם של המוסלמים ומיכולתם לקחת את זכויותיהם מאויביהם, ואת צדקתם מהם ואת יוקרתם של האויבים להם בו-זמנית, על מה שהם עדים לאיחודם, לפגישתם, לביסוסם. הדת, שיתוף הפעולה שלהם בכך והעצות שלהם להם. אין ספק שמפגש, איחוד ושיתוף פעולה כנה למען האמת בכל אומה הם סוד ההצלחה והדרך לניצחון ולכבוד בעולם הזה ובעולם הבא.

אז למדנו מכאן שכל השליחים, יהי ברכה ושלום, נשלחו כולם עם האסלאם, וכולם נקראו לאסלאם, וכל דתם היא אסלאם, וכולם ציוו על הקמת האסלאם. והקמתו, כפי שהוכח קודם לאנשים וקורא להם אליו, ולהיות זקוף עליו בידע, בעבודה ובאמונה, ולהיפגש על כך; וזה על ידי האמונה באלוהים, במלאכיו, בספריו, בשליחיו וביום האחרון, ובגזרה המוקדמת, בטובו וברעיו, וקבלת מה שהשליח האמין הביא בקבלה, בפעולה ובאחדות על כך, וזהירות מפני מחלוקת וחלוקה. על ידי זה מתרבים הנכנסים לדת ומגדילים את ענין הדת ומגדילים את הקוראים אליו, והם יודעים את תוקפו לכל עידן, וכי היא דת אמת לאלו הדברים בה. באמצעותה הוא הצליח זכה בכבוד, כבוד, איחוד, כוח ומפגש עם אחיו.

דת נח, חוד, סאלח והנביאים אחריהם היא האסלאם, אמונה וחוק.

אז האמונה שהיא אמונה באלוהים ושליחו הנשלח בכל עת ביחס לאנשים שאליהם הוא נשלח היא האיסלאם ביחס אליהם, וזו אמונתם במה הגיע השליח שלהם, האיחוד שלהם אדוני, כניעתם לחוק, ופגישתם בה במילים, במעשים ובאמונה, אבל לכל נביא יש חוק ולכל שליח יש חוק כמו שאמר הקב"ה: כי כל מה שעשינו ממך הוא חוק ושיטה אלמעידה וזה רק בגלל שהנסיבות והתנאים של אנשים ונשיאתם בעלויות והבנתם את הכוונה משתנים מאוד.

ה' הכל יכול הוא כל-יודע תנאי המשרתים, והוא כל-יודע מידת יכולתם, והוא כל-יודע עד כמה הם מקבלים את האמת ומציאות הנפשות. הם נושאים. נח נמצא בתודעה, בסבלנות ובקבלה של מה שהשליח מביא, כמו עם משה, למשל. ישנם הבדלים גדולים בין אנשים בזמנם, במוחם, בשפותיהם, בהרגלים שלהם וכו'. מתוך חכמת ה' יתברך ה' ויתן לו שלום, היו ההלכות, שהם הפוסקים, מגוונים ונבדלים. לגבי העיקרון, הוא מאוחד, שהוא עבודת ה', המונותאיזם שלו. אמונה בו, אמונה בשליחיו, אמונה במלאכיו, היום האחרון, ספרים, אמונה בגורל, אמונה בהקמת הדת והיפגשות בה, הקמת החוק, וציות לשליח במה שבא. האם דבר מוסכם בין השליחים, יהי ברכה ושלום, ואלה עקרונות שעליהם התאספו וקראו, כמו שאמר הקב"ה: אכן, שלחנו לכל עם שליח לעבוד את ה' ולהתנער מהצורר. אן-נחל

זו הקריאה שלהם, כולם קוראים לאנשים לעבוד את ה', לפנות אליו ולאחד אותו בפולחן, בלי הכל מלבדו בכל דבר. 'כמו תפילה, צום וכו'.

אדוננו, ולך הגורל אלבכרה

היות וההלכות שונות ומגוונות לפי חכמת ה' וידע ה' את תנאי המשרתים, ולפי הנסיבות בעמים שאליהם נשלחו השליחים, תנאיהם ודעתם, ועד כמה הם נושאים את ההלכות והעלויות, ההלכות היו שונות, אין זה אסור בשריעה זו מחמת חוכמה גדולה וסודות גדולים הנדרשים מחכמת ה', ידיעתו, כושרו, שלמות החסד ונוכחותו, יתפאר ויתעלה.

וקצת קפדנות עשויה להיות בחלק מההלכות ובחלק מכבלי וכבלי פסיקות וסודות שהצריכו זאת, וייתכן שהיא בין הסיבות לכך חוסר הציות של האומה שאליו נשלח השליח והעזה שלהם נגד ה'. ואדישותם למצוותיו ולאיסוריו, לכן בגלל עוולם של יהודים אסרו עליהם דברים טובים שנפתרו הוא מחמיר עליהם בחקיקה מהסיבות לכך, כמו שאמר להם ולהם. תפיסת שביל אלוהים הרבה ויהוה לקח אותם והם אסרו אותם והם אכלו אותם.

וכיון שנביאנו מחמד עליו השלום והברכה הוא אחרון כל הנביאים והשליחים, היה תורתו השלמה והשלמה מבין בשני הדברים. ההלכות, כי דין הוא המסיים את החוקים, ומפני שהוא חוק. חוק כללי לכל העם עד יום התקומה כבדי המשקל דרשה חכמת ה', כבודו, שתורתו תהיה הממלאת ביותר, השלמה והשלמה ביותר, כדי שתהיה תקינה למען האינטרסים של המשרתים בחיים ובעולם הבא. כי הוא עליו השלום והברכה הוא חותם הנביאים והשליחים, כמו שאמר העליון: מחמד לא היה אביו של איש מאנשיך, אלא שליח האלוהים וחותם החדית'ים והחדית'ים. אחרון הנביאים אלצובאירבסמכות שליח ה' עליו ה' תפילת ה' ושלום שהוא חותם הנביאים, ועניין זה, השבח לה', מוסכם פה אחד. על ומוכר בהכרח מדת האסלאם.

המוסלמים הסכימו פה אחד שמי שטוען לבבואה אחריו הוא כופר, שקרן שחייב לחזור בתשובה, ואם הוא חוזר בתשובה, אחרת נהרג כופר. ואלוהים, יתפאר ויתעלה, שלח אותו לכל האנשים בהסכמה גם של המוסלמים, עליו, והולך בשיטתו אחרי מה ששלח ופסוקי הקוראן והחדית'ים של הנביא מציניים שהוא עליו השלום והברכה 'אותו ה'.

ה' וסליחתו אלא בעקבותיו תפילת ה' ושלום עליו, והוא, העליון, אמר: ולא שלחנו אותך אלא כמעביר בשורות משמחות ומזהיר לכל העם סבאמשמעות לכל האנשים.

ואמר הקב"ה: ברוך שגילה את הקריטריון לעבדו, כדי שיהיה מזהיר לעולמות אלפורקן: אאז אמר הקב"ה שהוא מזהיר לעולמות, ולעולמות: כולם אנשים, ונאמר שהוא הקוראן, ונאמר שהוא השליח, ושניהם אמת, אז הוא מזהיר לעולמות והקוראן מזהיר. לעולמות. הוא מזהיר, וספרו הוא מזהיר לעולמות לכל הברואים, החכמים, המוקצים מהג'ין ומבני האדם.

ובשני הסחיות ברשות ג'ביר, יהי רצון ה' ב, אמר: אמר הנביא הקדוש עליו השלום והברכה: נשלח הנביא אל עמו במיוחד, ואני נשלחתי אל ה'. אנשים בכלל. ואין נוצרי אז מת ואינו מאמין במי שאיתו נשלחתי אלא שהוא יהיה מאנשי הגיהנום, וזה דבר הידוע מדת האסלאם בהכרח שהוא השליח של אלוהים לכולם, ליהודים, נוצרים, ערבים, לא ערבים וכל גזעי ילדי אדם וכל הג'ין

אבו סופיאן אמר: לא ראיתי מישהו אוהב מישהו כפי שבני לוויו של מוחמד אוהבים את מוחמד.

הדרשה הוכנה על ידי: מג'ד בן סולימאן אלראסי, בעשרים לחודש רבי אל אוואל לשנת 1442, בעיר ג'ובייל שבממלכת ערב הסעודית.